

MOTERŲ DIRVA

MĖNESINIS ŽURNALAS, LEIDŽIA A. L. R. K. MOTERŲ SĄJUNGA.

TOMAS VI.

Birželis-June, 1923.

No. 6 (82)

Entered as second Class Matter Nov. 30, 1918 at the P. O. at Chicago, Ill.

Under act of March 3, 1879.

"Moterų Dirva" (Women's Field).
Published monthly by A. L. R. K.
Moterų Sąjunga (Lith. R. C. Wo-
men's Alliance of America).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
Six Months	\$1.50
Single copy	.20
In foreign countries yearly	\$3.00
Six Months	\$1.75
Single copy	.25

"MOTERŲ DIRVA"

4456 So. Talman Ave., Chicago, Ill.

"MOTERŲ DIRVA"

Moterų mėnesinis žurnalas
Leidžia A. L. R. K. Moterų Sąjunga
KAINA:

Suv. Valstijose metams	\$2.50
Pusmečiui	\$1.50
Vienas egz.	.20
Užrubežyje metams	\$3.00
Pusmečiui	\$1.75
Vienas egz.	.25

"MOTERŲ DIRVA"

4456 So. Talman Ave., Chicago, Ill.

RENGKIMĖS PRIE DEVINTO SEIMO.

ŠIUOMI PRANEŠU, KAD A. L. R. K. MOTERŲ SĄJUNGOS
9-tas SEIMAS ĮVYKS 27—28 D. RUGPIUČIO-AUGUST, 1923
METUOSE, APREIŠKIMO PANELĖS ŠV. PARAPIJOS SVE-
TAINĖJE, KAMPAS NORTH 5th ST. IR HAVEMEYER ST.,
BROOKLYN, N. Y.

LAIKAS GREITAI BĖGA, TAIGI IŠKALNO PRAŠAU KUO-
PŲ, APSKRIČIŲ IR VISŲ SĄJUNGIEČIŲ RENGTIES PRIE
SEIMO. SVARSTYKITE ORGANIZACIJOS REIKALUS, SU-
GALVOKITE GERŲ ĮNEŠIMŲ DEL PAGERINIMO MOTERŲ
SĄJUNGOS.

SIŪSKITE DELEGATES Į SEIMĄ, KURIOMS RUPI OR-
GANIZACIJOS GEROVĖ.

KIEKVIENOS DELEGATĖS, ARBA SĄJUNGIETĖS TROŠ-
KIMU PRIVALO BUTI, KAD PADARIUS ŠĮ 9-tą SEIMĄ PA-
SEKMINGU.

MARIJONA JOKUBAITĖ,

Mot. Są-gos Centro Pirmininkė.

Sąjungietės, Ruoškimės Prie Seimo.

Rugpjūčio mėnesį įvyksta metinis visuotinis A. L. R. K. Moterų Sąjungos suvažiavimas. Dienos jau paskelbtos ir dabar reikia tik kuopoms bei apskričiams ruošti: šaukti susirinkimus, rinkti atstoves, gaminti naujų sumanymų, įnešimų Sąjungos labui, kuriuos, apkalbėjus, išgvildenus gerai būtų prieš Seimą paskelbti organe.

Metai po metų slenka, mūsų Sąjunga auga, didėja, stiprėja kaip narių skaičiumi, taip ir finansiniais. Iš to galime tik pasidžiaugti. Tai vaisai mūsų, sąjungietės, darbo ir pasišventimo.

Naturalu, kad augant kuriai nors organizacijai, atsiranda ir nauji reikalai kyla naujos problemos, kurios reikia svarstyti, gvildinti ir gražiai pritaikinti prie visų reikalų. Taigi ir mūsų Sąjungai augant atsiranda nauji reikalai, kuriuos ir svarstome metiniuose suvažiavimuose arba Seimuose. Taigi reikia, kad tie suvažiavimai būtų skaitlingi, nes visi juose svarstomi reikalai apeina visą Sąjungą. Delto, kuopos ir apskričiai lai renka ir siunčia kuodaugiausia atstovų.

Kaip kitais metais, taip ir šiomet, suvažiavus atstovams iš plačiųjų Jungtinių Amerikos Valstijų, padarius apžvalgą Sąjungos darbų po pastarojo Seimo, pasidžiaugus Sąjungos augimu ir darbščia Centro Valdyba, apžiūrėjus visus veikimo ratų, ratelius, kad ir toliau jie sukėtųsi be girdžijimo, kaip lig šiol sūkėsi, reikės, mano nuomone, atkreipti ypatingo dėmesio į pašalį ir po jį pasidairyti.

Šiomet mes pravedėme pusmėnesį naujų narių prirašymo va-

jų, per kurį mūsų Sąjunga laimėjo nemažai narių.

Tačiau galima sakyti, kad tai buvo lig stiklas vandens pasemtas iš didelio ežero. Pasižvalgius apie save pamatysime, kad mūsų kolonijose yra šimtai moterų, kuriuos nepriklauso ne tik prie Sąjungos, bet nei prie jokios kitos draugijos. O kiek dar yra lietuvių kolonijų, kuriose turėtų gyvuoti skaitlingos Sąjungos kuopos?!

Niekas negali sakyti, kad mes, sąjungietės, mažai dirbame, nebent tik tas, kuris nesupranta moteries pareigų arba jų neapkainuoja. Namų ukis, šeimyna ir šimtai kitokių reikalų turi būti pirmoje galvoje. Ir tik tuos atlikusios mes gauname progos įeiti į bendrą veikimo dirvą.

Nežiurint to, mes, sąjungietės, negalime daleisti sau, kad šiais laikais daugelis mūsų sesučių - lietuvių moterų - būtų atsiskyrusios nuo mūsų ir nuošaliai stovėtų nuo bendrojo moterų veikimo, kilimo prie didesnio susipratimo, žinojimo. Juk ne nuo ko kito, kaip tik nuo moteries priklauso kasdieninis šviesus, jaukus šeimynos gyvenimas, juk nuo moteries priklauso namų švara, šeimynos upas, namų atrodymas, daiktų sudėstymas ir t.t.; pagaliaus, pasak Herberto: "Viena gera motina šimtą mokytojų atstoja," ji nėra liuosa nuo to didelio uždavinio - auklėti jaunąją kartą, kad ji būtų naudinga Dievui ir Tėvynei.

Rupindamosios namų židinių, negalime, nes ir laiko neturime, atsidėjusios pasilavinti, kad šeimynos gyvenimą šviesiai, kulturingai galėtume tvarkyti. Tai iš dalies atliekame savo susirinkimuose, bendruose, pa-

sikalbėjimuose, namų ruošos kursuose ir t.t. Taigi pačios siekiamos didesnio susipratimo, turime nepalikti užpakaly ir tų sesučių, kurios atsilikusios nuo mūsų, t. y. neprisidėjusios prie Sąjungos. Tuomi žymiai prisidėsime prie kėlimo mūsų tautos į šviesią angą. Tai štai delko mes šiemetiname Seime turėtume daug domės kreipti į pašalį ir po jį pasidairyti.

Nei vienos mūsų organizacijos Amerikoje, ypač pastaraisiais metais, veikimas nėjo taip gražiai, sklandžiai, kaip Sąjungos. Tas daug reiškia. Tokiu veikimu, sutarimu mes, sąjungietės, galime pasiekti visus mūsų išeivijos kampus, juose įkurti Sąjungos kuopas ir sutraukti visas moteris.

Kaip kiekvienos organizacijos, taip ir Sąjungos veikimas, pletojimasis daug priklauso nuo Centro Valdybos. Buvusi "M. D." redaktorė ponina Nausėdienė praeitam numerį labai teisingai pažymėjo, kad dabartine savo Centro Valdyba mes turime didžiulius. Ir ištikrųjų. Visos matome, kad jos, stovėdamos Sąjungos prieky ir turėdamos savo rankose jos vairą, kiekviena į savo pareigas deda daug jėgų, proto ir širdies, kas ir sudaro armoningą veikimą. Tas pasišventusias Sąjungos labui moteris ir mergaitės turime ne tik gerbti, bet ir ilgiausia Sąjungos prieky laikyti. Mūsų Sąjunga augs ir bujos.

Z. S.

Moteris be tikėjimo — gėlė be kvapo.

Moteries garbė yra geras jos vardas.

Redakcijos žodis.

Rekomenduota ponios A. Nausėdienės, buvusios lig šiol "Moterų Dirvos" Redaktorės, kuriai patikėjo visa Centro Valdyba, su šiuo numeriu imu sunkų ir atsakomą darbą. Ar pajėgsiu jį tęsti taip gabiai ir gražiai, kaip per keletą metų tęsė buvusi mūsų gerb. Redaktorė, ateitis parodys ir jus, brangios sesutės sąjungietės, tada galėsite spręsti.

Stodama prie to darbo aš iš anksto darau tik du pažadu, nuo kurių nei žingsnio neatsitrauksiu, butent: a) visa širdimi dirbsiu Sąjungos labui ir b) "Moterų Dirva," vyriausia Sąjungos minčių reiškėja, kaip lig šiol, taip ir ateity stovės Sąjungos idealų sargyboje; visuomet gins jos garbę; kovos su visais priešais, kurie tik norės knistis po Sąjungos pamatais, kenkti jos labui, gražiai ateičiai ir mūsų sutarimui - vienybei.

Iš anksto žinodama to darbo sunkumą, aš, sveikindama jus, sesutės sąjungietės, širdingai prašau man padėti. Kurios tik galite, kviečiu į "Moterų Dirvos" bendradarbes. Be to, prašau teikti kuodaugiausia "M. D." žinių iš kuopų veikimo, nes jos paragina vienos kitas uoliau dirbautis Sąjungos labui.

Pagaliau, reikšdama dėkingumą buvusiai "M. D." redaktorei už rekomendavimą, kaip ir C. V. už patikėjimą, tikiu, kad ji, kaip viena iš įžymių Amerikos lietuvių katalikių moterų dirvoje veikėja, publicistė, neatsisakys ir toliau savo raštais prisidėti prie puošimo mūsų, moterų, laikraščio.

— Servantes.

Zopija Sakalienė, Red.

AR KALTINTUMET?

Sulietuvino A. K-čius.

Kartą vienoj draugijoj prasidėjo kalba apie tai, kad ir labai sąžiningas bei doras žmogus, po įtaka aplinkybių, gali tapti žmogžudžiu.

— Nejaugi?... turbūt, klystat taip kalbėdami, ginčijo mūsų bendras draugas, žilas teisėjas, kuris savo gyvenime nekartą turėjo progos susidurti su panašiais klausimais ir dėlto pilnai buvo jo kompetencija taip išsitari.

— Ko mums čia ginčytis, — stauga atsiliepė, simpatiška, maloni, žila, kaip mėnuo, senutė. — Papasakosiu jums nuotikį iš gyvenimo vienos mano draugės, kuris pagelbės ginčą išspręsti. Tai tikras gyvenimo atsitikimas. Senai, dar man jaunai tebesant, mano draugė, tuomet darbuvo visiškai jauna moteriškė, turėjo tris kūdikius. Gyveno sunkiose sąlygose. Jos vyras prauliojo visą savo ir jos įneštą turtą. Ligi katastrofai jie gyveno provincijoj pilname ištekluje, o kada jau pradėjo skurdas į akis žiūrėti, jie persikėlė sostinėn. O sostinėn persikelia kiekviena neturtinga šeima, turėdama vilties "kaip nors pragyventi," nes perteklius ir neturtas gyvena dažniausiai po vienu stogu. O gal kartais pasitaikyti, — mintijo labai dažniai toji nelaiminga moteriškė, sena mano draugė, kad vyras gaus kokią nors pelningesnę vietelę.

— Nesibijok! — drąsino ji moteris, nesibijok. Aš kiek galėsiu taipgi pagelbėsiu darbuotis ir vis gal kaip nors išbrisi iš tos vargų klampynės. Mano draugė gerai mokėjo škam-binti pianinu bei fortepijonu ir tikė-

josi pamokomis padidinti savo įeigų šaltinį.

Susirado ir mokinių — pradžiai vienas, vėliau kitas, trečias ir t.t. Nors vyro tarnybos uždarbis nežymus butų buvęs, — jie tuokart gerai butų galėję gyventi.

Bet deja. Nelaimingasis nieku būdu negalėjo atprasti nuo įpročio, kurs, turbūt, jau ir į jo kraują buvo įsigalėjęs: kortavimo ir girtybės.

Gerdavo ligi vėlybų išvakarių ir vos - vos pusryčiais grįždavo namon dar iš vakarykščios girtas, visas purvinas ir sudaužytas.

Pradžioj dar jam pavykdavo surasti darbas, bet ilgainiui jis nei prie vieno darbo nepasilikdavo: arba jį prašalindavo arba pats pasitraukdavo.

— Aš nesu prątes, — aiškindavosi jis panašiuose atsitikimuose, — kad koks nors pienpalaikis mokintų mane.

Ir taip tasai girtuoklis gudravojo ir pykdavosi su valdžia, darbdaviais, kaimynais, o girtas visame trukšmą keldavo. Jis beveik visuomet keikdavo žmones, savo likimą, susidėjusias aplinkybes ir pagaliau net moterį pradėjo skaityti kaltininke visų jo nepasisekimų.

— Neturėdamas ant savo sprando moteries ir tų trijų vaikų, — dažniai sakydavo jis, — vesčiau kitą jauną, gražią, turtingą paną, vėl praturčiau ir laimė surasčiau.

Vargšė moteris kantriai kėsdavo visus tuos neteisingus priekaištus... Ji ištekdėjo už jo dėl meilės, ir toji ugninė meilė dar ir dabar tebeliepsnojo kilnioje jos širdyje, nes ir dabar

ji buvo prie jo prisirišusi, nors jo pirmykštės meilės, kurią jis rodė sužadavimo valandoj, jau nei žymės neliko.

Vyras kas kart darėsi šiurkštnis ir labiau suerzintas. Barniais ir keiksmiais pradėjo reikalauti pinigų ir kiek jų pavykdavo per moteries ir vaikų ašaras išplėšti, veikiai prakortuodavo ir pragerdavo.

Kuomet jam tariamiems reikalams pinigų išgauti nepavykdavo, tada jis nešdavo iš namų visa tai, kas buvo brangesnio. Buvo jau užstatęs visą jų turtą, net ir šiltus vaikučių marškinius. Iš ausų mažosios dukters net ir auskarus išėmė, kuriuos jai buvo dėdė dovanojęs; net ir rankvedžius vyriausio sunaus pardavė už keletą stiklelių degtinės.

Vargšė moteris neturėjo išeitjes iš tokios liudnos gyvenimo tikrenybės. Jei kartais mėgindavo ji neduot arba neturėdama neduodavo vyrui pinigų, jis grąšindavo ją mirtinai nužudyti.

— Ar matali šita? — klausdavo jį jai jos, rodydamas didelį virtuvės peilį — tuoj tau bus teismas ir kapa, taip - pat ir tavo vaikams.

Žinomas teisininkas, giminė vargšės moteries, prie kurio ji kreipėsi su prašymu tame reikale, patarė jai persiskirti su vyru. Bet ji nei neminė apie persiskyrimą. Jos širdis vis dar ugninė, jaunystės dienų meile liepsnojo, delto ji tuos grąšinimus tik menkos reikšmės dalyku teskaitė, jai nei mintin neatėjo, kad jį gali ir ją ir vaikučius nužudyti.

Taip kamavosi toji nekalta moteriškė gan ilgą laiką, nematydama nei vienos šviesios valandos savo gyvenime.

— O gal but skirta man mirti iš bado ir nelaimių iš visų pusių suspaustai, — dažnai mintydavo mano jaunystės dienų draugė.

— Kuomet visa tai baigsis?... Bet ar-gi baigsis?... O kas-gi bus, jei vyras kuomet nors ištikrųjų juos nužudys?.. Jisai dabar atima paskutinius sunkiai mano uždirbtus pinigus, kad prakortuoti ir pragerti. O kas-gi bus, kai tų pinigų nebus?.... Kas tuomet?... Mirtis. Kam?....

— Viešpatie! kas išgelbės mus iš tos nelaimės, — dejuodavo nelaiminga moteriškė, laužydama savo rankas.

Ji jau suprato ir pilnai įsitikino, kad ne jos vyrui tapti doru, blaiviu ir darbą mylinčiu žmogumi. Visi jos aiškinimai ir prašymai liko be pasekmių.

— Nemurmėk, bet duok greičiau pinigų, — šaukė jį sugniaužęs kumštis.

Kartą jį jai ir labai skaudžiai už tai sumušė. Tiesa, pajutęs vėliau sąžinės išmėtinėjimą, bučiavo jos rankas, prašydamas dovanoti, bet ji gerai žinojo, pramatė, kad panašūs atsitikimai jos gyvenime dažnai pasikartos. Ir tasai jo atsiprašymas buvo greičiau paviršutinis, neg širdies meilės išdava. Tą ji gerai suprato, bet ne ką padarysi.

Trukšmą jis paprastai pradėdavo nuo vaikų. Delto vargšai vaikučiai, tarsi vanago įbauginti paukšteliai, pamatę tėvą, sprukdavo kokion nors užkampėn, norėdami pasislėpti. Vyriausiam sunui tuomet jau buvo 8 metai, o jauniausiai dukteriai 6 metai.

Nežiurint to jauno amžiaus, jie gerai suprato ir jautė savo buvį vargumą.

O vargšė moteris sielvartų iš visų pusių prislėgta, nekartą meldė Aukščiausiojo mirties sau ir vaikeliams, nes jau tikrai nubodo kasdien ašarų taurės.

Skurdas labin ir labin kasdien jai žvelgė į akis. Nelaimingoji neturėjo net nei padoraus rubo apsilvilti bent einant pamokų duoti. Mintis, kad tokiu būdu savo apsirengimu ji gali nustoti uždarbio, ją labai baugindavo. Ir ištisų, kamgi malonu turtingame name apdriskėlius matyti, o ypač dar jų nurodymų klausyti?

— Koki mums būtų laimė, jei Viešpats paliuosuotų mus nuo to nelaimingo žmogaus,— nekantraudama pradėjo galop ji mintyti.

Ji gerai žinojo, kad toki mintis yra nuodėminga. Ji da neužmiršo savo pasižadėjimo, duoto prie altoriaus Dievo akyvaizdų ištikimai ligi mirties su savo prisiega gyventi, tačiau matė tik tą vienintėlį išėjimą iš tos vargingos padėties — tai savo vyro mirtį.

Pradžioj toji balsi mintis reikšdavosi jos prote nelabai žymiai ir be gilesnių širdy pėdsakų, ji ligi tol nei musės nenužudžiusi, o sielvartų ir nelaimių valandose troško mirtinos ligos savo vyrui. Ji meldėsi, kad Dievas be didelių kentėjimų jį kuoveikliausiai pas save pašauktų arba kad bent atsitiktų koks nors smugis, kurs paprastai ištinka girtuoklius, juk tuokart ji ir vaikai išbristų iš tos nelaimės.

Panašios mintys be pallovos, it kirminas, jos širdį kuteno, neduodamas ramybės nei dieną nei naktį.

Ir dieną ir naktį, nėsant vyrui namie, ji budėdavo ir klausydavo su visu domėsiu nors ir mažiausio pašalinio judėsio. Jai nedavė ramumo liguista viltis, kad štai tuoj kas nors parneš jai senai pageidaujamą naujieną apie mirtį savo vyro.

Negalima buvo ją pavadinti pikta, nedora, žiauria moteriške; ji netiktai

ką nesekdavo blogo, bet net niekuomet jo nei netroško. Dabar-gi ji norėjo tikrai ramumo, ramumo sau ir tiems nelaimingiems mažutėliams, o toji ramybė tebuvo galima atsiekti tik mirus vyrui.

Sunkiausi ir skaudžiausi jos diena tai "pirma" kiekvieno mėnesio. Tose dienose ji paprastai gaudavo atlyginimą už pamokas. Drebedama, kaip apušęs lapas, ji eidavo su pinigais namo, iš anksto žinodama, kad vyras barniais ir keiksmiais privers ją tuos pinigus atiduoti.

Kartą ji pasirijo jam pinigų nebeduoti, matydama kad jau tikrai reikės badu numirti arba sušalti. Pas visus patikimus miestelio žydėlius bargan jau buvo nepomažai visko priimta ir jau pradėjo nebeduoti net nei kruopų putrai išsivirti. Duona ir mėsa senai jau buvo užmiršta.

Atsiėmus užmokesnį ji nuėjo pas skolininkus, kiek išteko užmokėjo ir dar nusipirkus vaikams kurpes, kaiko iš valgomų daiktų sugrįžo namo. Ir vos tik spėjo koją perkelti per slenkstį, tuoj susitiko su savo vyrui.

— Kur pinigai? — žvėries balsu sušuko vyras.

— Neturiu,—ramiai atsakė moteriškė.—Užmokėjau skolas, nupirkau kuro, miltų ir kitų valgomų daiktų.

— Iš proto išėjai, — smarkiau sušuko vyras.

Ji drebėjo iš baimės, mintydama apie kančias, kurios laukė ją ir vaikučius.

— Žinok, kad bus blogai, eidamas grasino jiai. Sugrįžęs namon nei vieno nebepaliksiu gyvo!

Tai sakydamas jiai išplėšė iš rankų moters nupirktas kurpeles ir nunešė parduoti.

(Pabaiga bus).

NEIKI SESUTĖ.

Neiki, sesute, už tokio bernelio,
Kuris tik "myliu" žino pasakyti,
Jis nepadės tau paskui kęst vargelio
Žiaurų likimą turėsi matyti.

Neiki už tokio, kuris vien tik žiuri,
Kad pavylioti tave del gražumo,
Meilės širdyje jis tikros neturi —
Saugokis, sesut, vylingo gabumo.

Neiki už tokio, kurio nepažinsi,
Kokią tur širdį, nes paskui pražusi,
Savo jaunystę po kojų paminsi,
Vargo bangose visą amžių busi.

Neiki už tokio, nors tau turtus žada
Ir čia ant žemės tau gamina rojų,
Jis ne iš meilės, žinok, tave veda —
Vėliau tu busi paminta po kojų.

Turtai, gerybės ir kas tiktai yra
Ant šio pasaulio, ar ką akys mato,
Nieko brangesnio nēr už meilę tyrą —
Ji tiktai laimę gyvenime stato.

Jei jau bernelį, sesut, pamylėjai,
Širdies jam greitai dar nepažadėki,
Pažink jį pirma, ar galvoj ne vėjai,
Nors tave žada per amžius mylėti.

Nežiurėk turtų, bet kad but' protingas,
Kad tave paskui varguose užjaustų,
Visas gyvenim's, kad būtų laimingas,
Kad jįsai niekad tavęs nenuskriaustų,

O kaip pažinus jau gerai jį busi,
Kad jis yr' vertas jaunos širdies tavo.
Eiki už tokį, niekad nepražusi,
Eiki už tokio — rasi laimę savo.

Ig. Sakalas.

GRAŽIOJI NAŠLĖ.

K. Vidikauskas.

(“Aušros” 40 metų sukaktuvėms paminėti.)

Daug metų atgal, regis tarpe 1883 ir 1886 m. pas mano tėvus, per priėmimą į atskirą kambarėlį, gyveno jauna našlė. Nežinau jos vardo, nei pavardės. Visi, mano tėvai ir mūsų kaimynai, vadindavo ją Gražioja Našle. Ištikrųjų ji buvo labai graži. Nežiurint, kad ji buvo tik darbininkė — siuvėja, vyrai dėl jos stačiai iš proto ėjo ir tai dar ne bykokie. Pamenu, vienas rusų aukšto laipsnio karininkas, prie to dar labai turtingas, tai ne tik prieš ją keliais šliaužiojo, bet bučiuodavo mano motinos rankas, taip pat ir tėvo prašydavo, kad jie įkalbėtų jai tekėti už jo. Bet kur tau. Nei iš tolo. Girdi, Dievo žadėtasis man dar neatsirado. Vienok, ar Dievas užsirustino, kad ji stumė nuo savęs žiedus vyrijos, ar gal malonę teikdamas skyrė jai gyvenimo draugą, bet koks tai buvo draugas.... gremėzdas. Ir ji paliko jo žmoną, draugę, kartu ir jo tarnaitę. Kad sužinojus, kaip tai atsitiko, valandėlei palikime ją, o elkime prie to gremėzdo.

Vos menu, kaip pas mus ir mūsų kaimynus tankiai ateidavo didelis, storas, klyšas, raupuoto, negražaus veido “elgeta.” Tai buvo tikras riogla, bet akis turėjo gražias, iš kurių spindėjo išmintis. Tos gražios akys lyg sakyte sakė, kad be pripildimo terbų išmaldomis, jis rupinos ir kitais augštesniais dalykais, kad jis yra tikras idealistas. Mes jį buvom praminę Aušra. Mat kartą išgirdau, kaip Gražioji Našlė tarė jam: “Tėvuk, ar turite ‘Aušrą’?” Pasakiau tėvams

ir praminėm jį tuo vardu. Kiek kartų jis ateidavo pas mus, ir jei Gražioji Našlė budavo namie, jis pas ją ilgai užtrukdavo. Mes nuolatos temijom, ką juodu veikia. Pasirodė, kad kuomet jis ateidavo pas ją, tai iš terbų, kišenių ir užančių išimdavo knygučių ir laikraštukų, ir juos atiduodavo jai. Paaiškėjo, kad jis tą literatūrą slapta atnešdavo iš Prusų, o Gražioji Našlė Kaune tarp žmonių skleisdavo.

Po kurio laiko tas gremėzdas “elgeta,” kontrabandininkas arba, kaip mes jį vadinom Aušra, kaž kur dingo. Ilgai nesulaukdama jo Gražioji Našlė susirupino ir paliko liudna.

Vieną dieną parėjęs iš dirbtuvės pietų tėvas sako motinai: “Žinai, ma, šiandien per langą mačiau kaip kareiviai, su kitais areštantais, retežiais surakintą varė į Kauno kalėjimą ir Aušrą. Dieve mano! Kaip jis baisiai atrodė! Jo rankos buvo be pirštų. Nosis ir ausys buvo nušalusios. Einant pietų vienas sakė, kad jį užklupo žandarai prie rubežiaus su knygomis ir laikraščiais. Jis spėjo miške pasislėpti. Butų visai sušalęs, bet kareiviai jį surado ir suėmė. Dabar - gi, nežiurint, kad yra toks nelaimingas, kad net pats sau vandenio negali pasiimti, visam amžiui ištremis į Sibirą.”

Jezus Marija! pasigirdo už sienos. Šokam į kambarėlį. Gražioji Našlė gulėjo apalpus. Matyt viską girdėjo per sieną. Kada atgaivinom, ji, valandėlę užlaužus rankas ir sopulingai žiurėdama į kryžių, pamastė, paskui priėjus pabučiavo kojas

A. L. R. K. Moterų Sąjungos 3 Kuo pa Dievo Apveizdos parap., Chicago, III.
Vidury sėdi gerb. klebonas, kun. Ig. Albavičius.

Nukryžiuotojo ir maldingu balsu tarė: "Jezau, meldžiu Tavęs, suteik man ištvermės ir jėgų, kaip suteikiai savo Motinai, stovinčiai po Tavo kryžiumi!" Tai tarius nusiramino, pasikui apsiprausė, apsirėdė į kuogeriausius savo rubus ir, nieko tėvams nesakius, išėjo. Vakare, tėvui sugrįžus iš darbo, ji atėjus prašė jo ir motinos, kad rytoj aštuntą valandą nueitų su ja Kauno kalėjimo koplyčion, kaipo liudininkai jos moterystės sakramento su vargšu Aušra. Išgirdus tai motina nustebo ir nei žodžio negalėjo ištarti. O tėvui ašaros iš akių pradėjo riedėti ir pusbalsiai tarė: "Didvyrė!"

Ant rytojaus tėvas su motina buvo liudininkai jų susivienijimo ligi grabo lentos.

Po trijų dienų, aš su tėvais nuėjome į gelžkelio stotį atsisveikinti. Viešpatie! kaip prisimenu apie tai, ir dabar man griaužu darosi. Ji apsilvilkus prastais kaimietės drabužiais, nešdama terboje savo ir Aušros šį tą, tvirtu žingsniu užėjo ant stoties šale savo nelaimingo gyvenimo draugo, kuris buvo pančiais surakintas. Atsisveikinom. Lėpdama vagonan ji rupestingai, it motina mažam kūdikiui, padėjo įlipti ir Aušrai.

Garvežys sušvilpė... Žiurėdama pro langelį į mus ji šuktelėjo: — "Sudiev mylimieji!... Sudiev mano tėvynė — brangi Lietuva!" Garvežys pradėjo gugčioti ir vagonas pamažu tolinos nuo stoties.

Mano tėvas, nors ašaras skrostus vilgė, lyg juokdamos tarė motinai: "Ma' matai, Aušra jau pavergė saulę."

"Taip, jis pavergė ją, o man nusileido" — užpakaly pasigirdo jausmingas balsas. Atsigrižom. O gi tas

karininkas, kuris už ją iš meilės būtų šokęs, kaip žmonės sako, į ugnį ir vandenį, išbliškęs stovėjo ir žiurėjo ton pusėn, kur traukinys nuėjo.

Parėję namon, vakarieniaujant, motina sako tėvui: "Pasakyk man, ką tai reiškia: tokia graži ir poniška moteris, ištekęs už vyro, kuriam visą amžių vien tik tarnaitė turės būti, jau nekalbant apie tai, kad turės jam ir duoną uždirbti. O galėjo juk būti didelė ponia ištekęs už to karininko, arba ir kito kurio, ką piršosi prie jos? Ar kartais ji tik neseraga proto liga?"...

"Ne! jos protas tvarkoje, — atsakė tėvas, — ji pasiaukėjo dėl to, kuris pasiaukėjo dėl mūsų tėvynės, brangios Lietuvos! Tu privalai žinoti, kad mūsų garsūs didvyriai, kaip daktaras Jonas Basanavičius, Jurgis Mikšas ir kiti leidžia užrubežyje lietuviškus laikraščius ir knygutes; na, tai reikia kad kas — nors tas knygutes ir laikraščius slapta per rubežių perneštų ir išplatintų. Taigi, tarpe daugelio, tas elgeta nešė, o Gražioji Našlė platino. Ir jam patekus į didelę nelaimę, ji, karštai mylėdama mūsų brangią tėvynę — Lietuvą, pamylėjo jį — pasiaukėjo jam. Ji yra didvyrė!"

Nuo išlavinto moters proto priklauso vyro išmintis.

— Napoleonas.

Pasitrauk nuo tų, kurie moteriškėje negerbia savo motinos. Sumindžiok tas knygas, kurios moterų lygtį paniekina.

Išmintyje moteris lygi vyrui, nežiurint į tai, kad vyras išminties jieško daugiau protu, o moteris jausmais.

— Prof Šalkauskas.

GYVENIMO KELIAS.

Parašė J. V. Kovas.

Veikiantieji asmenys.

Mergina — tarp pasaulio pagundų.

Choras — Iš šešių arba daugiau net iki 20 merginų, ant kiek galima scenoje sutalpinti į pusratį. Choro merginas papuošti, jei galima, visas baltai, su žaliais vainikais ant galvų, o jei galima ir su palaidais plaukais. Choro merginos visos stovi pusračiu gilumoj scenos. Viduryje scenos pastatyti didelį kryžių, padarytą iš apvalaus su žieve medžio, kokių keturių arba penkių pėdų augščio; apačioje pritaisyti papėdę, kad stipriai stovėtų. Parinkti merginą, kuri turi aiškų balsą, kad užimtų vietą viso kalbėjimo ir dainavimo. Ji tur klupoti prieš kryžių atstu kokia porą žingsnių skersai scenos taip, kad matytų publiką ir chorą. Ji apsirengus rimtai sulyg paprasto devėjimo namuose. Atsidarius scenai, choras gieda, o mergina klupo dievotai, lyg melsdamosi, rankas susiėmus. Dainoms— giesmutėms pritaikinti alusus neperlinksmus. Visa veiklą veikti dievotoje dvasioje.

INTRODUKCIJA.

(Choras gieda ir giestus daro).

Gyvenimo kelias nupintas margai;
čia skausmas, negalės — linksmybės
retai.

Ten laimės spindulys žiba, vėl
gesta,

Čia džiaugsmo šešėlis ir vėl
pranyksta.

Prie kryžiaus šaukie,

Palaimos laukie!

Erškėčių vien kelias tiktai veda
mus...

Nors baidomės mes jo, bet ten laimė
bus,

Nes kiekvieno kelias nupintas
margai;

Pas Dievą visuomet bus mums
gerai.

Prie kryžiaus šaukie...

Palaimos laukie!

(Pabaigus giedoti, mergina atsis-
toja ir pradeda kalbėti, o paskui
solo gieda, choras pakartoja ir gies-
tus daro).

Mergina (kalba).

Kada skausmas širdį gniaužo,
Nuliudimas griaužte griaužia;
O pasauly taip nyku...

Einu su liudnumais savo,
Aš prie kryžiaus, Jezau, Tavo,
Man tenai labai ramu!

(Dabar gieda rankas ištiesus link
kryžiaus).

Pasigailėk manęs! (liudnai).

(Choras paantrina, rankas ištiesus
link kryžiaus).

Pasigailėk žmonijos,
Per kryžiaus kartybę!

Mergina (kalba).

Kada laimės švies saulelė
Į mano vargų grintelę —
Pradėsiu linksmiai giedoti.
Tad prie kryžiaus, Jėzau, Tavo,
Bėgsiu greit su malda savo,
Tau džiaugsmingai padėkoti.

(Vėl gieda rankas ištiesus link
kryžiaus).

Pasigailėk manęs!

(Choras taip pat — visos dešinė ranką ištiesusios, o dešinė koja pažengusios pirmyn).

Pasigailėk žmonijos,
Per kryžiaus kartybę!

Mergina (kalba).

Jei kada piktieji žmonės,
Terš mane be malonės,
Man tarp jų nebus baisu!...
Ir vėl, aš, prie kryžiaus Tavo,
Bėgsiu su sielvartom's savo:
Gelbėk!.. šaukdamą balsu.

(Vėl gieda ištiesus rankas).

Pasigailėk manęs!

(Choras — akis ir rankas augštin pakėlusios).

Pasigailėk žmonijos,
Per kryžiaus kartybę!

Mergina (kalba).

Kada lizdą ims gamintis
Širdy mano blogos mintys
Silps tikėjimas — viltis...
Su nelaimėm's tomis savo,
Vėl prie kryžiaus, Jėzau Tavo—
Ir blogoji žlugs mintis!

(Vėl gieda rankas ištiesus).

Pasigailėk manęs!

(Choras — priklaupęs ant dešinio kelio, rankas ištiesusios link kryžiaus).

Pasigailėk žmonijos,
Per kryžiaus kartybę!

Mergina (kalba).

Kada mirtį jau regėsiu,
Amžinatvėn žengt turėsiu,
Kunas mano stingt pradės...
Vėl po kryžium stosiu Tavo,
Visą viltį dėsiu savo,
Neapleisi tu manęs!

(Vėl gieda rankas ištiesus, truputį žengdama arčiau prie kryžiaus).

Garbė buk Tau Viešpatie!

(Choras — rankas ir akis iškėlusios augštin).

Garbė buk Tau Viešpatie!
Garbė buk Tau ant amžių.

(Mergina prisiartina prie kryžiaus, paima už skersinio, laikydamosi lyg parpuolusi ir žiuri augštin. Choras-gi priklaupia ant dešinio kelio, truputį pasilenkia. Tylėjimas per kelias sekundas. Paskui choras atsistoja ir pradeda giedoti. Mergina vis laikosi nesijudindama. Choras gieda rankas nuleidusios, bet kuomet taria žodžius — Priimk, priimk Dieve Visagalis — tuomet rankas kelia link kryžiaus).

CHORAS — BAIGIANT.

Jei vargai spaudžia širdį,
Krutinėje skaudu...
Dievas maldas juk girdi...
Ir ramybę randu.

Priimk, priimk Dieve Visagalis,
Tegul Tave garbin' visos šalys.
Maldos galė šventoji,
Tuoj išblaško skausmus:
Kvėpin siela gyvoji
Daugaus šventus jausmus..

Priimk, priimk Dieve Visagalis,
Tegul Tave garbin' visos šalys.

Uždanga.

PASTABA. Norint, šį veikalėlį galima lošti ir su bernačiais.

Labai liudna, kad daugelis tėvų ne tik nesulaiko savo vaikų nuo alkoholio vartojimo, bet dargi verčia juos prie to. Tėvų pareiga pamokyti vaikus, kad alkoholis užmuša kuną ir protą, budą ir dorą, kad kas nevar-toja alkoholio — daugiau ir geriau gali dirbti, taigi ir daugiau uždirbti.

— M. Harvey.

Kadangi moterys mus valdo — už-tai tobulinkime jas.

— Sheridan.

TAUTINĖ DIDYBĖ.

(Kaipir feljetonas).

Buvo laikai, kuomet lenkai ant visų pasaulio kryžkelių ir kampų šaukė:

“Vardan teisybės, žmoniškumo, vardan civilizacijos — gelbėkit mus! Duokit mums laisvę ir nepriklausomybę!”

Po didžiojo karo lenkai gavo nepriklausomybę. Tada jie ant visų pasaulio kryžkelių ir kampų pradėjo šaukti:

“Mes, tikrai mes, galim išgelbėti Europą nuo bolševizmo! Kur jus rasiit tokią gryną tautą, taip iluosą nuo bolševizmo “zarozos,” kaip lenkai?”

Puikybės pilnas šlėkta, ar tai Seime, ar užsieny budamas, raitė viršun uselius, išdidžiai nešė galvą ir kalbėjo: Musų armija — “musų pasididžiavimas! Musų tauta — visų tautų puikiausia! Kitos tokios pasauly nėra!”

Stebuklai dėjosi prie Vyslos. Mes išgelbėjom Europą, jos civilizaciją! Mes bolševizmo gydrai nukapojom visas devynias galvas ir ji liko nepa-vojinga Europai.

Nauji laikai atėjo, naujos ir dainos pasigirdo. Lenkų spauda rašo: “Areštavus vieną įžymų lenkų bolševiką, rasta labai kompromituojantys laiškai nuo vieno, taip pat labai įžymaus, rusų bolševiko. Garsus rusų bolševikas, laiške garsiam lenkų bolvikui, skundžiasi, kad Europos masių revoliucioningumas nyksta, kad paskutinioji internacionalo viltis sukelti pasaulio revoliuciją liko Lenkijos rankose.”

Ką areštavo, kas tasai įžymus rusų bolševikas, neskelbiama. Ko didesnė

paslaptis, to daugiau įdomavimo.

Panašios žinios labai patinka išdidėjusiam šlėktai.

“Albo my to jacy tacy!” (Juk mes tai nebe kokie). Ir musų bolševikai geresni už kitus. Jau kad musiškiai sukurs, buržuajams, tai, pane, laikykis! Paskutinioji viltis yra Lenkijos rankose!”

Tuo budu Europos likimas vėl atsidurė lenkų rankose.

Ir jeigu lenkų valdžia neturės užtektinai žandarų ir kareivių, jeigu ji neturės kuo jų išlaikyti, rėdyti, maitinti ir apginkluoti, tai Europa laikykis, nes tau nelaimė! Civilizacija žuvus!

Ir štai Europa, ypač francuzai, duoda amuniciją, ginklus, veža aprėdą ir apšarvavimą. Kol Europa užimta atstatymu savo griuvėsių, gydymu karo žaizdų, lenkų žandarai ir kareiviai darbuojasi. Jie siaučia po Lietuvos žemes, atplėštas ugnia ir kardu. Po lenkų čebatu dejuoja lietuviai, ukrainiečiai, gudai ir kitos tautos.

O kada susirenka valstybių ir tautų atstovai klausyti ir spręsti lietuvių-lenkų ginčo, išdidus lenkas iškilmingai tiesia į lietuvių atstovą ranką ir “broliu” vadina. Jis gudriai tą paslepia tą kraujo dėmę, kuri įsispaudus jo delne.

Reikia lenkui pasiteisinti del nekulturingų žygių prieš lietuvius, jis susigraudinęs ima šaukti: “Gelbėkit Lietuvos lenkus! Juos lietuviai didžiai kankina!”

“Europos ramybė lenkų rankose!” Išdidus lenkas šlėktą Varšuvos Seime, namie ir užsieny riečia usą ir pakelta galva užreiškia:

“Lenkų armija, lenkų žandarmerija ir net lenkų bolševizmas laiko savo rankose Europos likimą! Tik tie pagonai litvinai neduoda mums ramybės. Kad jie prasmėgtų su savo demokratybe ir ta žemės reforma; aplekurią jau ir musiškiai muzikai ima svajoti ir kalbėti.”

Nerimsta lenkas ir dėl to, kad lietuviai jiems ir visam pasauliui pa-

sakė, kad Vilniaus neišsižada. Prieš Dievą ir kulturingą pasaulį lietuviai padarė priesaiką atsiimti Gedimino sostinę, bočių grabus, savo kultūros ir istorijos lopšį.

Istorijos žmonės sako, kad tauta, pakilus puikybėn, tur sutikti nelaime arba žuti.

Lenkų išdidumas yra blogu simptomu jų ateičiai.

Kai kas senai jau dainuoja:

“Jeszcze Polska ne zginela, ale zginąc musi (Lenkija dar nežuvo, bet ji turi žuti)”.

Sesutė

Moterų Judėjimas Lietuvoje.

LIET. KATALIKIŲ MOTERŲ DR-JOS METINIS SUVAŽIAVIMAS.

Balandžio 4, 5 ir 6d. Kaune, Liaudies namuose įvyko metinis Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos suvažiavimas, kuriame dalyvavo atstovės nuo daugelio skyrių iš visos Lietuvos. Šiame moterų suvažiavime dalyvavo ir mūsų brangios Sąjungos vice pirmininkė p-lė B. Vaškevičiūtė, kurį buvo gražiai priimta. Pasveikinus viešnią suvažiavimo vardu Gvildienę pakvietė užimti prezidiume vietą. Užėjus ant estrados mūsų vice-pirmininkei įteikta bukietas rožių, kaip ženklas meilės ir dėkin-gumo sesutėms amerikietėms.

Mūsų Sąjungos vardu p-lė Vaškevičiūtė sveikino Lietuvių Katalikių Moterų Draugiją, linkėdama šiom dviem organizacijom užmegsti artymiausius ryšius.

Iš Centro Tarybos pirmininkės M. Gvildienės pranešimo apie Dr-jos

gyvavimą pasirodo, kad įvedus savus pinigus - litus, sunkiai atsiliėpė į Centro reikalus. Prisiėjo užtraukti paskolą, nes nebuvo iš ko apmokėti už paskutinius laikraščio “Moteris” numerius. Centro Tarybos narės dirbo veltui. Be kitų darbų, kuriuos atliko pažymėtini šie: įsteigė L. K. Moterų Vyriausijai Sekretoriatą, prie kurio prisidėjo visos lietuvių katalikių moterų draugijos, L. K. Moterų Draugija priimta į Tarptautinę Moterų Sąjungą. Susitarta su Krikščionimis Demokratais ir sudaryta bendri sąrašai, kuriuose išstatyta kandidatės į Lietuvos Seimą.

Ižidininkė Galdikienė pranešė išdostovį. Išėmus iš pajamų išlaidas, išde turima 1437 litus 74 c.

Po C. Tarybos narių pranešimų, Šv. Zitos dr-jos atstovė Pipiraitė darė pranešimą apie zitiečių veikimą; po jos kalbėjo katalikių studentų vardu Juozelenytė.

Suvažiavime skaityta dvi paskaiti: "Moteris krikščionybės šviesoje" -- skaitė. P. Ruškytė ir "Visuomenė ir tinkamas jos prisiruošimas" — skaitė Zastautaitė.

Už ypatingą pasidarbavimą Draugijai į garbės narius pakelta Z. Daukšienė, Mariampolės skyriaus pirmininkė.

Ant galo priimta šios rezoliucijos: Seimo rinkimo reikalų, Del Centro Tarybos veikimo, Spaudos reikalų, Mokyklų klausimu, Moterų klausimu, Katalikybės stiprinimo klausimu.

Lietuvių Kat. Moterų Draugija išleido atsišaukimą į viso pasaulio civilizuotus žmones del Vilniaus ir jo žemių užgrobito. Aliantų ambasadoriai, išdrįsę mums išplėsti Vilnių su jo žemėmis ir padovanoti Lenkijai skaudžiausiai įžeidė Lietuvių tautą. Lietuvos katalikės moterys sako, kad jos kartu su kasdienine malda skiepysiančios savo vaikų širdys na šventą pareigą kuogreičiausiai atvaduoti Vilnių, nes Vilnius su jo žemėmis yra šventa Lietuvos nuosavybė.

(“V.”).

ŠVENTOS ZITOS DRAUGIJA.

Lietuvoje gyvuoja Šv. Zitos Draugija, kuri eina jau 16 metus. Narių turi 880. Kaune turi dvejus nuosavus namus ir sklypą žemės. Be to turi įsteigusios viešbutį “Ruta” su valgykla, skalbykla ir duonos kepykla. Sveikatos nustojusioms narėms yra bendrabutis, kuriame pernai prieglaudą gavo 90 narių. Ligonėms ir paliegusioms kun. Sabo kurortieties Vilkija — įtaisyta vasarnamis, prie kurio randasi nemažas plotas žemės, kun. Sabo draugijai padovano tas.

Šv. Zitos Dr-jos judomas ir neju-

domas turtas siekia 121.363 litų. Pirktiems namams yra užtraukta paskolos 1000 litų.

Per pastarąjį visuotiną dr-jos susirinkimą nutarta steigti pasogos ir emiratos kasą.

“Moteris.”

NAUJA MOTERŲ ORGANIZACIJA.

Kaune įsikūrė nauja moterų organizacija, kuri vadinasi Lietuvių Katalikų Moterų Sekretoriatas. Sekretoriato tikslas remti ir ko-ordinuoti lietuvių moterų veikimą. Sekretoriato narių gali būti kiekviena liet. moterų organizacija stovinti ant katalikybės pamatų. Į Sekretoriatą įstojo Liet. Kat. Moterų Dr-ja, Šv. Zitos Dr-ja, Liet. Kultūros Dr-ja, Katalikų studentų — “Vaideliučių” ir kiti.

Sekretoriato valdybą sudaro M. Galdikienė, pirm., B. Bajorienė, vice pirm., Šaltenytė, sekr, Gerulytė išd. ir M. Mažeikaitė V. narys.

“Moteris”.

Veiveriai. Veiverių ir apylinkės kaimų moterys supranta organizacijų svarbą. Daugelis priklauso prie Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos. Susirinkimus lanko skaitlingai ir kiekviena stengiasi kuodaugiausia pritraukti naujų narių.

Šakiai. Šakiuose gyvuoja L. K. Moterų Draugijos skyrius, kuris gražiai darbuojasi ir kelia susipratimą moterų tarpe. Metinę savo šventę skyrius švenčia Nekalto Prasidėjimo dienoje. Tada prisisegusios tam tikrus ženklus eina bažnyčion išklaudyti mišių šv. Ypač žymėtina pastaroji šventė. Pamaldas laike kun. dek. Čižauskas, kuris po mišių pasakė

gražią prakalbą. Per mišias giedojo "Žiburio" gimnazijos choras. Po pamaldų buvo bendri pusryčiai, laike kurių pasakyta prakalbų ir padėklamuota.

Pilviškiai. Pilviškuose L. K. M. Drjos skyrius ir-gi gražiai gyvuoja. Per visuotinąjį skyriaus susirinkimą pareiškė protestą Pilviškių miestelio tarybai už palikimą 8 smuklių. Pirmiau buvo nutarta tiksliai tris palikti, bet vietos taryba vieton trijų aštuonias leido. Delto L. K. Moterų Drjos skyrius nutarė raštu užprotestuoti.

Štai pavyzdys visoms moterims.

Naujamiestis. (Panevėžio apskr.). Čia L. K. Moterų Drjos skyrius susitvėrė 1918 m., kada Lietuvai grėsė pavojus iš bolševikų pusės. Miestelis ir dvarai buvo subolševikėje, delto organizacijos darbas buvo sunkus.

Tačiau moterų susirinkimai buda-vo skaitlingi, nors nekarta akmenimis ir švilpimais išvaikyti. Bolševikams pasitraukus, moterų veikimas pasidarė įžymesnis. Pirmuose rinkimuose į savivaldybę pravedė 3 atstovės, antruose 4.

Metinę šventę švenčia Nekalto Prasidėjimo dienoje, kurią apvaikšto gana iškilmingai.

Krekinava. L. K. Moterų Drjos skyrius susiorganizavo 1920 metais. Iš pradžios silpnai gyvavo, 1922 m. turėjo jau 130 narių. Praeitais metais atidarė arbatinę, kurioje galima gauti ir laikraščius paskaityti.

Lankeliškiai. Čia L. K. Moterų skyrius pradėjo 1922 m. Šiemet narių turi suvirš 100. Skyrius rengia vakarus ir šiaip darbuojasi moterų dirvoje.

KAS SAJUNGIEČIŲ VEIKIAMA.

PROTOKOLAS 8 - TOJO MOTERŲ SAJUNGOS MASS. IR MAINE VALSTIJŲ APSKRIČIO SUVAŽIAVIMO

Suvažiavimas įvyko 8 tą d. Balandžio, 1923 m., Šv. Petro Lietuvių parapijos svetainėj, So. Boston, Mass.

Suvažiavimą atidarė Aps. pirm. O. Debsienė, 2 valandą po pietų. Maldą atkalbėjo Gerb. Kun. K. Urbanavičius, kuris po to trumpa prakalbėle pasveikino atstoves, linkėdamas šiame suvažiavime daug gero nuveikti M. S. labui.

Atstovės dalyvavo iš šių kuopų: 5-tos Kp., Worcester, Mass.: M. Čauskaitė, J. Vaitkienė, J. Stočkienė; 13-tos Kp. So. Boston, Mass.: O.

Navickienė, O. Adomaitienė, M. Barauskienė, M. Kiburienė, A. Kikuls-kienė, J. Šultienė, O. Aukštikalnienė, A. Majauskaitė, M. Sakalauskaitė, O. Jankienė, 15 - tos Kp., Montello, Mass.: O. Kašėtaitė, O. Debsienė, A. Gaidamavičienė; 22-ros Kp., Cambridge, Mass.: M. Sandukienė, A. Bironaitė, A. Šeškauskienė; 36-tos Kp., Norwood, Mass.: O. Tarutienė, M. Kavalauskienė, B. Adomaitienė; 41-mos Kp., Brighton, Mass.: A. Raudoliuniutė, V. Šaulaitė, M. Klovienė. Prezidiuman išrinkta šios sąjungietės: O. Debsienė, pirm., M. Kavaliauskienė, vice pirm., O. Jankienė, rašt., A. Bironaitė, rašt. pag.; įnešimų komisijon: O. Kašėtaitė, M. Sakalauskaitė; tvarkai daboti A. Majauskaitė.

Skaitoma praeito suvažiavimo protokolas, kuris liko priimtas.

Svarstoma nepabaigti darbai. Rašt. M. Sakalauskaitė referuoja, kad ji atspausdino lioterijos bilietus ir išsiuntinėjo kuopoms, paskirstydama juos sulyg kuopos didumo. Baigdamą pranešimą prašė, kad visos Kpos stengtųsi išparduoti ligi šio suvažiavimo ir užbaigti laimėjamą. Vienok daugelis kuopų neprisiuntė bilietėlių, tik Norwood'o 36-ta Kp. ir Hudson, 45-ta Kp. išpardavė visus kiek joms buvo pasiūsta. Apsvarščius šį dalyką, nutarta laimėjamą atidėti ant kito Apskričio suvažiavimo.

Paskaitų komisija pranešė, kad negalėjo pagaminti naujų paskaitų. Šokių rengimo komisija, Hudson, Mass., prisiuntė raportą: šoklai įvyko, bet su nuostoliais \$5.00, kuriuos padėnge vietinė kuopa. Montellietės atstovės pranešė, kad vakaras neįvyko. Worcesterietės pranešė, kad judamųjų paveikslų irgi nebuvo galima turėti. M. Sakalauskaitė, atstovė, pranešė, kad į seimą negalėjo važiuoti, nes aplinkybės neleido. Organizatorė O. Kašetaitė irgi nieko nedirbo.

Nauji įnešimai: 36-ta Kp. įnešė, kad narės išsikėlusios kitan miestan gyventi, turi persikelti į ten esančią kuopą. Įnešimas priimtas, nes ir įstatai to reikalauja.

Nutarta surengti išvažiavimą ir kreiptis į Federaciją, kad būtų pamainytas laikas ankščiau. Tam tikslui išrinkta komisija iš kiekvienos kpos, butent: 5-tos Kp.—J. Stočkienė, M. Čeuskaitė, 13-tos Kp. — O. Adomaitienė, J. Šultienė, A. Mikulskienė; 15tos kp.—A. Gaidamavičienė, 22-ros Kp.—A. Bironaitė, 36-tos Kp. — O. Tarutienė, M. Kavalaukienė, 41-mos Kp.—A. Raudoliuniutė.

Nutarta paaukoti \$15.00 Šv. Kazimiero Vienuolynui.

Kuopų raportai iš veikimo bus išduodami kitame Apskričio suvažiavime.

Priešseiminis suvažiavimas įvyks Montello, Mass.

Valdybon išrinkta: pirm. J. Vaitkienė; vice-pirm. B. Adomaitienė; rašt. M. Čeuskaitė; išd. M. Kavalaukienė, išd. glob. J. Stočkienė, O. Adomaitienė; Organizatorė, J. Stočkienė.

Suvažiavimas baigtas 5:55 val. vakare malda, kurią atkalbėjo Kun. K. Urbanavičius.

O. Debsienė, pirm.

O. A. Jankienė, rašt.

CHICAGO, ILL.

(North Side).

Mot. Saj. 4 kuopa nors nėra didelė, bet, esant susiklausymui narių tarpe, daug nuveikiama. Rengdamą vakarus mūsų kuopa, ką uždirba pusiau dalinasi su parapija. Per. visokias rinkliavas, ar tai bažnyčios, Lietuvos reikalams ar labdaringsiems tikslams visados nepasilieka nepaaukavusios, sulig išgalės. Šv. Kaz. Seserų koplyčios reikalams paaukojo 20 dol. Be to, buvo kviesta, kad mūsų kuopa turėtų atstovę A. Remėjų Dr - jos Seime, kuris įvyko birželio 17 d. Kvietimas priimtas. Kuopa išrinko atstovę ir iš išdo paskyrė 5 dol. Taigi, kuopa neatsilieka nuo didelių draugijų.

Be to, dar turime pasigirti ir kuopos rezisore, kuri gerai išmokina veikalus lošti. Delto gera vakarai rengti. Visa kuopa yra jai už tai dėkinga.

Birželio 17d. Jefferson giriose įvyko 4 kuopos išvažiavimas, kuris visais žvilgsniais gerai pavyko.

V. A. D.

ROCKFORD, ILL.

Kovo 18d. M. Sajungos 9 kuopa buvo užsakiusi šv. mišias ir visos narės ėjo prie šv. Komunijos. Tvar-ka buvo graži. Esantiems bažny-čioje žmonėms visa tai darė nepa-prasto įspūdžio.

Balandžio 15 d. kuopa buvo suren-gus įvairų pasilinksminimo vakarą. Už dainas, šokius ir kitokius žaidi-mus buvo duodama dovanos. Vaka-ro vedėjos buvo p-lės M. Jasiloniutė ir V. Latveniukė. Gryno pelno kuo-pai liko suvirš 100 dol.

Sekame susirinkime nutarta Šv. Kazimiero Seserų koplyčios naudai paaukoti 20 dol. Be to, vietinės Šv. Petro ir Povilo bažnyčios reikalams paaukojom 25 dol. ir 45 dol. tam pačiam reikalui nuo biznierių surin-kom. Dar 5 dol. paaukojom vienai neturtingai kuopos narei.

Mūsų kuopa auga, kiekviename susirinkime įsirašo keletas naujų na-rių.

V. V. L.

WORCESTER, MASS.

Ne pro šalį bus parašyti keletas žodžių apie Mot. Sajungos 5 kuopos veikimą. Kaip kitų kolonijų, taip ir Worcesterio sąjungietės gražiai dar-buojasi.

Gegužio 13d. kuopa buvo suren-gus vakarą pagerbimui motinų. Pro-gramas susidėjo iš dainų, deklama-cijų ir kalbų, kurių gražiai išpildė varg. A. Žemaitaitis, J. Mietrikaitė, Milius, Baltrušiotė, Krapkaitienė ir Paulukeniutė. Buvo ir daugiau mer-gaičių, kurių vardų neteko sužinoti. Jos deklamavo eiles pritaikintas tam vakarui.

Adv. Milius savo kalboje nupiešė motinų vargus ir kokio pagerbimo jos užsitarnauja.

Dr. Landžius kalbėjo apie sveika-tą, įmaišydamas juokingų posakių iš Lietuvos žmonių gyvenimo iš ko publika ligi soties prisijuokė.

Grižtant prie dainininkų ir daini-ninkų reikia pažymėti, kad jie nie-kuomet neatsisako kada tik sąjun-gietės pakviečia. Ypač p-lė J. Metri-kaitė. Ji nuo pat kūdikystės gražina sąjungiečių vakarus. Jaunutė tai dar mergaitė, turinti gražų balsą. Už pasirodymą scenoje ji galėtų pinigų imti, bet sąjungietėms veltui patar-nauja. Tai duktė darbščios sąjun-gietės. Yra ir daugiau vaikinų ir mergaičių, kurie noriai patarnauja, k. a. p. Puišis. Jis turėjo vestuves New Yorke, vienok tą pačią savai-tę su savo žmoną sugrįžo ir daly-vavo programoj.

Didžiausio dėkingumo sąjungietės reiškia gerb. klebonui kun. J. J. Ja-kaičiui, kuris, kaip teko patirti, tą dieną buvo kviečiamas kitur, vienok neišvyko, bet mūsų vakare dalyvavo, kuris visam vakarui daugiau prida-vė svarbumo.

Taigi visi, kurie dalyvavo progra-moj pridavė sąjungietėms daug ener-gijos, delto ir vakaras davė nemažai pelno.

Varna.

CHICAGO, ILL.

Šiomet Šv. Kazimiero Akademijos (Chicagoje) keturių metų kursą bai-gė šios lietuvaitės: Emilija Romanai-tė iš Boston, Mass., Julia Brožans-kaitė iš Homestead, Pa., Zopija Je-saitė iš Chicagos ir Klementina Paz-nokaitė iš Roselando, Ill. Be šių ke-turių komercijus kursus baigė Cec. Kalesinskaitė ir Feodora Jesinskaitė. Abi iš Chicagos.

✻ IŠ MOTERŲ PASAULIO. ✻

Moterų skaičius Kaune didesnis negu vyrų. Iš 84,352 visų Kauno gyventojų moterų yra 44,489, vyrų — 39,863.

“R. B.”

Reutero žiniomis, bolševikinė Rusija savo atstovu Norvegijai paskyrė Aleksandrą Kolontay. Tai pirmutinė moteris diplomatė Sovietų Rusijoje.

Prancuzijoje yra netoli penki šimtai moterų gydytojų.

Julia Jenny iš Syracuse, N. Y. yra pirmutinė generalė advokatė New Yorke.

Išleistame Amerikos moterų metrašty už 1923 m. pranešama, kad Suv. Valstijose yra 1728 moterų teisėjų, advokačių, miesto valdybos narių, 1787 dvasiškės, 14,617 menininkių, 7219 gydytojų, 1829 dantisčių, 1117 architekčių ir 41 inžinierių. 8,349,311 moterų užima įvairias valdyboje vietas.

Visuose Vokietijos universitetuose iš 85,423 studentų moterų yra 8,185. Daugiausia moterų lankomas Berlyno universitetas. Jame yra 1,428 studentės. Paskui seka Munchenas, kuriame yra 952 studentės, toliau Frankfurto, Freiburgo, Heidenbergo, Kelno po 500, o likusiuose po 100—200.

“Moteris.”

Vilniuje naujai pradėjusio eiti lietuvių laikraščio “Lietuvos Rytai” redaktorė - leidėja yra Jadviga Soblinkaitė.

Prancuzijos senatas svarstydamas parlamento nusprendimą duoti moterims balsavimo teisę, 156 bal. prieš 143 atmetė. Prancuzijos moterų organizacijų sąjunga išleido atsisaukimą į viso krašto moteris, kviesdama visuomenę pasmerkti šį nutarimą.

“Moteris.”

Lady Pointer, žmona pagarsėjusio anglų architekto yra dekoratorė puikių Londono namų, bažnyčių ir viešųjų namų.

Finų (Finlandijos) parlamente yra 19 moterų atstovių.

Paskutiniuose rinkimuose į Holandijos parlamentą laimėjo septynios moterys.

Tarpe turtingų Londono moterų įėjo nauja mada dažyti kates tokia spalva, kokios dėvi suknes arba yra kambarių rakandai.

Cornelia Marshall, pirmininkė New Yorko merginų Apsaugos Organizacijos sako, kad mergaitė gyvenanti New Yorke turi uždirbti mažiausia 18 dolerių savaitėje, kad galėtų vidutiniškai gyventi.

Nors daug yra įžymių Ryme fotografų, vienok Italijos karaliaus dvaro fotografu yra moteris — Jeva Barret.

Statistikos žiniomis, Europoje esą 18 milijonų daugiau moterų negu vyrų. Rusijoje — 4 mil., Vokietijoje 2½, Anglijoje ir Prancuzijoje 2, Italijoje 1 ir Austrijoje ½.

NAMŲ UKIS.

RUKŠTYNIŲ SRIUBA.

2 sv. jautienos, 1sv. kumpio, truputį daržovių, 1 svogunas, 1 svaras rukštynių, 2 stiklinės grietinės, 1 šaukštas sviesto, 1 šaukštas miltų.

Išvirus bulijoną su daržovėmis valandą prieš pietus sukapoti rukštynių lapelius ir sudėti į bulijoną. Skauradoje paspurginti šaukštas sviesto sumaišytą su šaukštu miltų ir supilti į sriubą. Paskui užbaltinti grietine.

Prie šitos sriubos tinka minkštai išvirti kiaušiniai.

NETIKRAS KIŠKIS.

3 sv. jautienos, 1 svogunas, truputis maišytų pipirų, druskos, 2 kiaušiniai, 2 šaukštai grietinės, 1/4 sv. pyrago.

Paimti mėsą sumalti gerai, įdėti pakepintą sviestą svoguną, pipirų ir druskos sulyg skonio, 2 kiaušiniu, 2 šaukštu grietinės, pyrago piene išmirkyto. Paskui gerai išminkyti ir padarius pailgą bundelę įdėti į bletą ir kepti pečiuje. Kepant dažniai reikia laistyti sviestu.

VERŠIENOS KEPSNYS

1 kepsnys, druskos, 1/2 sv. lašinių, 1 šaukštas sviesto, 2 - 3 džiovėsiai ir pieno.

Kepsnį išmirkyti saldžiame piene per 2 valandas, išėmus iš pieno, kiš-

ti į karštą vandenį ir laikyti porą minučių, paskui išimti, nusausti, pasudyti, apkašioti lašiniaus, ir kepti laistant sviestu 1 1/2 valandos.

Duodant į stalą apibarstyti džiovėsiais ir užpilti sultimi.

PUDINGAS IŠ DŽIOVĖSIŲ.

1/2 sv. sviesto, 1 sv. džiovėsiai, 1 stiklinė cukraus, 8 kiaušiniai, keli kartieji migdolai, 1/2 sv. radzinkų.

Išplakti nesudinto sviesto, pridant po aštuonius trynius, stiklinę cukraus, kelius sugrūstus migdolus, stiklinę grietinės, 1 sv. grūstų džiovėsiai, sumaišyti gerai ir įdėti nuplautų radzinkų.

Suplakti putą iš baltymų, viską sumaišyti, sudėti į formą ir virinti porą valandų.

AMERIKONIŠKAS SNIEGAS.

Paimti 3 stiklines vandens, 2 cirtinų žievę, 1 stiklinę cukraus, užvirinti įdėti 2 citrinų sunką, 9 - 10 lapelių raudonos žalatinos, perleisti per sietelį ir paskui plakti porą valandų kol šaukštas masėje stovės.

Paduoti į stalą galima su uogų sultimi.

RYŽIŲ KOŠĖ

Išvirus tirštą, saldžią ryžių košę padalinti į 3 dalis. Į vieną dalį primaišyti trynio, į kitą 1 - 2 šaukštu

kakao, o trečią nudažyti aviečių sunka. Paskui imant po šaukštą iš kiekvienos dalies, pakarčiui dėti į stiklinį indą. Šis dailiai išrodąs saldus valgis patiekiamas šaltu su šokolado, aviečių ar vyšnių sosu.

“Moteris”

VAISIŲ PYRAGAS.

3 sv. miltų, 1 sv. nesudyto sviesto. 1 sv. serbentų (currants) $\frac{3}{4}$ sv. saldžių migdolų, 1 sv. supiaustyto šmotukais citrono (citron), tuziną kiaušinių, 1 šaukštą prieskonių (all spices) 1 šaukštuką gvazdikėlių, 1 šaukštą cinamonų ir muškatinio žiedo (nutmeg), 1 stikliuką vyno, 1 puduką malaso, 1 šaukštuką kepamosios sodos, 2 šaukštukų baking powder.

Sviestą, cukrų, malasą, spices ir vyną sudėti į puodą ir vyrinti palengva 20 minučių, paskui įpilti kepamosios sodos ištirpintos šaukšte vandens, suplaktus gerai kiaušinius sumaišyti, sudėti gerai išsijotus miltus su baking powder, paskui pamiltuotus vaisius kartu sumaišyti. Iškepti gerai bletą, įdėti poperą ir pilti eilę tešlos, paskui eilę citrono ir taip iki bus pilna. Kepti lengvam pečiui 3 valandas. Kaip iškeps duoti atušti pečiuje. (Šis pyragas tinka ypač vestuvėms).

Ževelė.

OBUOLIAI SU RYŽIAIS PRANCUZIŠKAI.

1 kvortą vandens, $\frac{1}{2}$ sv. ryžių, 1 šaukštas sviesto, 6 vyniniai obuoliai ir truputį cinamono.

Užvirinti vandenį, sudėti sviestą ir supilti nuplautus ryžius. Kaip gerai pabrinks, kad kiekviena kruopa bus

atskira, paimti puodą, ištepti gerai sviestu ir pabarstyti trinta duona, kad nepriliptu. Sudėti į puodą o buolius ir ryžius. Įdėti pečiun ir lai kepa visą valandą.

Duodant į stalą apibarstyti smulkiu cukru ir cinamonu.

OBUOLIŲ DESERTAS.

Iškepti 15 vyninių obuolių, sutrinti per tankų sietelį ir įdėti 3 kiaušinių baltymus, $\frac{1}{2}$ sv. cukraus. Tą viską reikia plakti ant ledo visą valandą kol pasidarys baltas tirštas mišinys. Paskui sudėti į tam tikrą bliudą, apipilti sunka bile kokių uogų ir ant viršaus apdėti uogomis.

Tą valgį reikia daryti valandą prieš paduosiant pietus, kadangi tas mišinys negali ilgai stovėti — praskysta.

Baltimorės Veronika.

Išvirus kumpį reikia jis palikti tame pačiame vandeny ligi visai atauš. Tada kumpis buna labiau skystimuotas ir minkštesnis.

Kepant kiaulieną mėsą galima į tarpus įdėti supiaustyto obuolio ripkučių, kurie sunkai priduos malonaus skonio.

Kad iškeptas formoje pyragas gražiai išsimtytų, reikia išėmus iš pečiaus bleką padėti ant šaltame vandeny sumirkyto drabužio.

Kaikada pasitaiko šeimininkei persudyti rasalas. Viena, kita įdėtos bulvės ištraukia surumą ir tada rasalas galima vartoti.

Pasitaikius nusišutinti, reikia nušutintą vietą tuojau aptepti taukais arba sviestu ir apibarstyti baking powder.

Paprasta arbata labai skaniai atsiduos, jeigu vietoj citrinos į puoduką bus įdėta šaukštukas oranžinio marmolado.

NAUDINGI PATARIMAI.

Įlašinti kelį terpentinos lašai į vandenį, kuriame skalbiama drabužiai, išima visokį nešvarumą ir drabužiai buna labai balti.

Pintos kėdžių sėdynės tankiai raukšlėjasi. Apvilgius karštu vandeniu jos išsilygina.

JUOKAI.

PAS DAKTARĄ.

— Na, o kaip tos dielės? Ar gelbėjo vyrui?

— E, daktare! Dvi dar šiaip taip suvalgė gyvas, o keturias turėjau iškepti.

ZOOLOGIJOS PAMOKOSE.

— Vincuk, pasakyk man koks žvėris yra nerangiausias.

— Blakė.

— Ką, blakė? Delko?

— Nes ji per visą dieną neišsirango iš lovos.

ŠEIMYNOJE.

— Kas tai, kad tamstos veido dešinė pusė yra sutinus?

— Ką padarysiu. Mano patį var-toja kairę ranką.

IŠ KO GALIMA PAŽINTI.

— Mačiau vakar tamstą su žmo-
na vaikstant.

— Taip. tamsta pažįsti mano žmo-
ną?

— Ne, tik vakar pirmą kartą pa-
mačiau.

— Iš kur-gi tamsta žinai, kad tai
mano žmona?

— Delto, kad nieko į ją nekalbė-
jai.

MOKYKLOJ.

✓ Mokytoja. Jonuk, pasakyk man,
ką Nojus dirbo laive per tas ketu-
rias dešimtis dienų.

Jonukas. Žuvavo, tik ne ilgai.

Mokytoja.. Delko?

Jonukas.. Delto, kad turėjo tik dvi
kirmeli.

NORI TAIP, KAIP ROJUI.

— Taip, — šaukia pati, — prieš
apsivesiant sakei, kad man rojų su-
tversi, o dabar nenori nei naujos
dresės nupirkti.

— Mano dušytė, — atsakė vyras,
— argi matei ir girdėjai kada, kad
rojų reiktų aprėdalu. Tik pažiūrėk
į paveikslą — visi anioliukai nuogi.

TAI NE DALIS.

Vaikas mokindamasis gramatikos.

—Tėte, kokia kalbos dalis yra mo-
teris?

— Tai ne dalis, bet visa kalba,
vaikeli, — atsakė tėvas.

JAUNA IR PROTINGA.

Tėvas klausia savo dukterį, ko-
kių jos norėtų vyrų.

Pirmoji.. Aš norėčiau gauti aris-
tokratą.

Antroji. O aš norėčiau gauti in-
teligentą.

Trečioji.. O aš turtingą.

Jauniausioji. O aš sutinku su ma-
no sesutėmis: norėčiau, kad mano
vyras būtų aristokratas, intelligen-
tas ir turtingas.

REDAKCIJOS ATSAKAI.

Mylinčiai tėvynę. Prisiųstos eilės yra ne Tamstos sudėtos, bet poeto Maironio. Tamsta tik išrašė ir prisiuntei, nepaduodama net savo tikro adreso.

Veikėjai. Į tamstos raštelį "Dievas baudžia ir t.t." isiskaitysime. Jeigu tiks, įdėsime kitam "M. D." numerin.

J. V. Kovui. Širdingai ačiu už raštelius. Prašome ir toliau nepamiršti mūsų.

Baltimorės Veronikai. Gilus ačiu, sesutei, už patarimus šeiminkėms. Laukiame daugiau.

Visoms kitoms bendradarbėms ir korespondentėms. Ačiu, sesutės, už raštelius ir korespondencijas. Laukiame daugiau.

A.L.R.K. MOTERŲ SĄJUNGOS CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. M. J. Urbonas,
301 State St., Du Bois, Pa.

Pirmininkė: Marijona Jokubaitė,
549 East St., New Haven, Conn.

Vice-pirm.: Barbora Vaškevičiūtė,
206 Van Buren St., Newark, N.J.

Raštininkė ir Administratorė:
Marijona Vaičiūnienė,
442 W. Leonard St.,
Grand Rapids, Mich.

Išdininkė: Marijona L. Brenzaitė,
923 W. Garfield Blvd.,
Chicago, Ill.

Centro išdo globėjos:
Ona Kizlaitienė,
1326 Elizabeth St.,
Grand Rapids, Mich.
Bronė Daumantaitė,
9556 Cardoni Ave.
Detroit, Mich.

Centro daktaras kvotėjas:
Dr. J. De Vries,
Broadway Ave., Grand Rapids, Mich.

Redaktorė: Zopija Sakalienė,
4456 S. Talman Ave.

Literatiška komisija:
Jurgaitė Z.,
Chicago, Ill.
Daumantaitė B.,
9556 Cardoni Ave.,
Detroit, Mich.
Šlapikauskaitė M.,
830 So. Michigan Ave.,
Chicago, Ill.

Direktorės:
Ona Jankienė,
1428 Columbia Rd.,
So. Boston, Mass.
S. Subatienė,
24 Ten Eyck St.,
Brooklyn, N. Y.
F. Schevets,
25 Centre St.,
Pittston, Pa.
A. Bandzaitė,
10261 Russell St.,
Detroit, Mich.
P. Štaupienė,
2120 St. Clair Ave.,
Cleveland, Ohio.

CONN. APSKRIČIO VALDYBOS ANTRAŠAI:

Pirm., E. Kairaičiūtė,
30 Hemlock St.,
So. Manchester, Conn.
Vice-pirm., V. Petrukevičienė,
44 John St.,
Hartford, Conn.
Raštininkė, M. Abuojienė,
150 Savin Ave.,
West Haven, Conn.
Išdininkė, S. Stauvienė,
87 Summer St.,
So. Manchester, Conn.
Organizatorė, M. Jokubaitė,
549 East St.,
New Haven, Conn.

"MOTERŲ DIRVOS"

Turinys už birželio mėn., 1923 m.

1. Rengkimės Prie 9-tojo Seimo, Centro Pirm.	pusl.	1
2. Sąjungietės, Ruoškimės Prie Seimo L. S.	"	2
3. Redakcijos žodis	"	3
4. Ar Kaltintumet? Sulietuvino A. K-čius.	"	4
5. Neiki, Sesute (eilės), Ig. Sakalas	"	7
6. Gražioji Našlė, K. Vidikauskas	"	8
7. Gyvenimo Kelias, J. V. Kovas	"	11
8. Tautinė didybė, Sesutė	"	13
9. Moterų judėjimas Lietuvoje	"	14
10. Kas sąjungiečių veikiama	"	16
11. Iš Moterų pasaulio	"	19
12. Namų ukis	"	20
13. Juokai	"	22
14. Redakcijos atsakai	"	23
Paveikslas Mot. Sąj. 3 kuopos	"	9

"MOTERŲ DIRVA"